

Seminární práce ze ZSV

Ohniska válečných konfliktů v posledních dvaceti pěti letech

Václav Paclík

Marek Musil

Lukáš Gregor

Vít Brabec

SEPTIMA 2019/2020

Gymnázium Chotěboř

„Nevím, čím se bude bojovat ve třetí světové válce, ale ve čtvrté to budou klacky a kameny.“

- Albert Einstein

Obsah

Úvod.....	5
1 Vymezení pojmů.....	6
1.1 Válečný konflikt	6
1.2 Dělení válek	6
1.3 Moderní válka	7
1.4 Postmoderní válka.....	8
2 Ohniska válečných konfliktů v posledních 25 letech	8
2.1 Evropa.....	8
2.1.1 Krymská krize.....	8
2.1.2 Válka na východní Ukrajině	9
2.1.3 Rozpad Jugoslávie	9
2.1.3.1 Válka v Bosně a Hercegovině	10
2.1.3.2 Válka v Kosovu	11
2.1.3.3 Občanská válka v Makedonii	11
2.1.4 Vlastní názor	11
2.2 Afrika.....	12
2.2.1 Súdán	12
2.2.2 Nigérie	13
2.2.3 Rwanda a Burundi	14
2.2.4 Kongo.....	14
2.2.4.1 První válka v Kongu.....	14
2.2.4.2 Druhá válka v Kongu.....	15
2.2.5 Sierra Leone a Libérie.....	15
2.2.6 Angola.....	16
2.2.7 Somálsko.....	16
2.2.8 Alžírsko.....	17
2.2.9 Eritrejsko-etioopská válka	17
2.2.10 Vlastní názor	18
2.3 Asie	18
2.3.1 Válka v Afghánistánu	18
2.3.2 Válka na Srí Lance.....	19

2.3.3	Indonésie	20
2.3.4	Válka v Iráku	20
2.3.4.1	Občanská válka v Iráku	21
2.3.5	Izraelsko-palestinský konflikt.....	21
2.3.6	Čečensko	22
2.3.7	Korea.....	22
2.3.8	Sýrie	23
2.3.9	Arabské jaro	23
2.3.10	Vlastní názor	24
2.4	Austrálie a Oceánie	25
2.4.1	Kokosová válka.....	25
2.4.2	Vlastní názor	25
2.5	Amerika	25
2.5.1	Severní Amerika	25
2.5.1.1	Teroristické útoky – 11. září.....	25
2.5.2	Střední Amerika.....	26
2.5.2.1	Mexická drogová válka	26
2.5.3	Jižní Amerika	28
2.5.3.1	Fuerzas Bolivarianas de Liberación – Ejército Libertador, (FBL – EL) 28	
2.5.3.1.1	Bolivarian Revolution	28
2.5.3.2	Vnitřní konflikt v Peru.....	29
2.5.3.2.1	Vnitřní ozbrojený konflikt v letech 1980–2000	29
2.5.3.2.2	Andy.....	30
2.5.3.3	Kolumbijský konflikt.....	30
2.5.3.3.1	Partyzánská válka.....	31
2.5.4	Vlastní názor	32
	Závěr	33
	Přílohy.....	34
	Poznámkový aparát.....	38
	Seznam použité literatury a internetových zdrojů	41

Úvod

Planeta Země je domovem mnoha živých organismů, jedním z nich je i člověk, živočich, který se od ostatních v jistých ohledech velice liší od ostatních živočichů. Člověk má svůj rozum, ovládá řeč, myslí, vytváří hodnoty, objevuje a vynalézá, má prostě svoji lidskost, která ho činí člověkem. Lidé společně vytvářejí společnost, ne však všichni lidé jsou stejní. Jelikož je lidská populace rozprostřena po celé planetě, je velice rozmanitá. Ve světě je mnoho lidských kultur, mnoho států a etnických skupin. Když uvidíme nějakou cizí kulturu, nemusí se nám na první pohled líbit, často ani na ten druhý, může nám být prostě vždy nesympatická. Úplně stejně i může být nesympatická i naše kultura jiným národům a příslušníkům jiné kultury. Ideální je stav tolerance a porozumění, tomu však vždy není, vždy se mohou vyskytovat neshody a nejde vždy jen o neshody kulturní nebo zvykové. Člověk je velice podnikavý tvor a zabývá se mnoha věcmi. Z toho důvodu má také jisté zájmy, zájmy, kterým dává přednost před ostatními věcmi. Člověk dost často může usilovat o prosazování těchto zájmů a je schopen pro to udělat mnohé. Co tím má být míněno? Mezi lidmi prostě existují spory, které jsou buď řešitelné, nebo neřešitelné. Takový spor může být dost často záminkou a důvodem konfliktu. Spor může mít malý charakter, ale, když je spor nebo zájmová rozepře mezi celými skupinami, může z toho vzniknout válka. Válka je stav organizovaného násilí, který slouží k prosazování jistých cílů.

Válka či válečný konflikt je něco, co provází lidstvo po vlastní historii. Dalo by se říct, že se jedná o něco přirozeného. Ono tomu tak i bude, ale válka není nic příjemného a výhodného. I přesto se války v dnešní době konají. To je jeden z důvodů, proč píšeme tuto seminární práci. Jejím cílem se se zaměřit na válečné konflikty v posledních 25 letech. Samozřejmě, než se začneme věnovat jednotlivým konfliktům, bylo by dobré si trochu pojem „válka“ definovat. Až poté se můžeme přejít na jednotlivé války. Pokaždé se pokusíme zaměřit na jistý kontinent, kde se pokusíme vybrat významné konflikty. Od seminární práce čekáme především rozšíření našich znalostí a pochopení těchto smyslu válek.

1 Vymezení pojmů

1.1 Válečný konflikt

Válečný konflikt lze definovat jako otevřený ozbrojený konflikt, který je vyhlášený mezi dvěma státy nebo komunitami. Projevuje se např. přerušением běžných politických a diplomatických aktivit mezi oběma stranami nebo také mobilizací svých dostupných zdrojů. V místech zasažených válečným konfliktem často může dojít ve vyhlášení válečného stavu nebo válečné situace. Válku lze označit za opak míru, jako přechodná fázi mezi válkou a mírem můžeme označit pojem příměří. Největším problémem války je to, že zahrnuje mnoho násilí. Násilí je zde mocenským prostředkem k prosazování ideologických, politických, ekonomických, náboženských či jiných cílů.¹

Válečný konflikt je starý jako lidstvo samo a neustále se vyvíjí. Ovšem za jeden ze základních mezníků lze považovat neolitickou revoluci, moment, kdy člověk přešel z role lovce na roli zemědělce. Není složité odhadnout, jak probíhaly konflikty v období pravěku. Můžeme zde mluvit spíše o menších konfliktech, kde mezi sebou bojovaly např. jednotlivé kmeny a využívaly primitivní zbraně. V období starověku však už válečný konflikt dostal jinou podobu. Můžeme zde již mluvit o organizovaných armádách, které měly také za úkol udržovat státní moc. Zbraně udělaly také pokrok, člověk si více osvojil zpracování kovů. Pozdější období, středověk, je velice typické náboženskými válkami, které se projevovaly rivalitou mezi křesťany a muslimy. Výraznou revoluci v historii válečnictví způsobily střelné zbraně, které se začaly využívat již v období novověku. Faktem zůstává to, že spolu s vědeckým pokrokem se vyvíjí i válka. O tom svědčí např. použití bojových plynů nebo letadel během 1. světové války. Asi nejrozporuplnější byl však vynález atomové bomby, ničivé zbraně, která po 2. světové válce hrozila svým použitím. Válečné konflikty se prostě neustále vyvíjí, princip však zůstává stejný.²

1.2 Dělení válek

- **Totální válka** – nasazení všech lidských a hospodářských zdrojů země (Nacistické Německo za 2. světové války)
- **Hybridní válka** – hlavní roli hrají nevojenské nástroje (psychologické operace, propaganda, kybernetické útoky, terorismus, ekonomické sankce)

¹ <https://www.mvcr.cz/clanek/valka.aspx>

² <https://www.fsps.muni.cz/inovace-SEBS-ASEBS/elearning/strelba/historie>

- **Jaderná válka** – konflikt s hromadným nasazením jaderných zbraní (zatím k se nic takového neuskutečnilo – svět byl blízko jadernému konfliktu např. během Karibské krize)
- **Partyzánská válka** – též nazývána jako guerilla nebo záškodnická válka, malé vojenské útvary soustředící se na přepadové akce (boj na okupovaných územích – východní fronta 2. světové války)
- **Ideologická válka** – válka zapříčiněná ideologickými rozpory (Studená válka)
- **Informační válka** – válka vedená prostřednictvím řízení a využívání informačních a komunikačních kanálů a technologií, souvisí s hybridní válkou (činnost tajných služeb)
- **Chemická válka** – válka vedená pomocí chemických zbraní (bojové plyny 1. světové války)
- **Biologická válka** – válka vedená pomocí biologických zbraní (mor – Mongolové při obléhání měst ve 14. století)
- **Světová válka** – válečný konflikt tak velkých rozměrů, že přímo či nepřímo ovlivňuje celý svět³
- **Náboženská válka** – válka vedená za účelem šíření náboženství nebo za účelem převrácení „bezvěrců“ na „pravou víru“ (Křížácké války)
- **Svatá válka** – džihád – povinnost muslimů usilovat o rozšiřování islámu ve vlastním srdci i ve světě, někdy vede k radikalismu a násilí (Islámský terorismus)⁴
- **Občanská válka** – válčící strany jsou příslušníci jednoho státu (Americká občanská válka)⁵

1.3 Moderní válka

Moderní válka je označení jistého druhu války a jejího vedení, který je spojený s posledními stoletími. Princip a důvod války zůstává neustále stejný, vždy jde o prosazování jistých zájmů, v tomto ohledu se války neliší. Pojem moderní války souvisí se vznikem moderních států (17. století), kde panovník nebo stát je vlastníkem monopolu na válčení, které ho opravňuje vést válku s jinými panovníky a státy nebo i v rámci svého teritoria. Tímto způsobem si stát může upevňovat i svoji suverenitu. Za účelem bezpečnosti

³ <https://cs.wikipedia.org/wiki/V%C3%A1lka>

⁴ https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/V%C3%A1lka_n%C3%A1bo%C5%BEnsk%C3%A1

⁵ <https://www.dejepis.com/ucebnice/americka-obcanska-valka-sever-proti-jihu/>

a válčení vznikají organizované skupiny, které mají právo být ozbrojeny (policie, armáda). Vojenští myslitelé dávají moderní válce pravidla, např. že se navzájem střetnou pravidelné armády nebo že se válka vyhne civilnímu obyvatelstvu. Tato pravidla byla sice mnohdy porušována, ale systém válčení i tak měl jistá pravidla a formální náležitosti. Z toho důvodu také existuje mezinárodní právo upravující válčení. Odklon od takového myšlení přichází v průběhu 20. století, kdy ve válkách často docházelo např. k masakrování civilního obyvatelstva. Čím dál více tak můžeme mluvit o tzv. postmoderní válce.⁶

1.4 Postmoderní válka

Dnes se můžeme setkat s pojmem postmoderní válka, protože se většina současných válek vymyká kritériím války moderní. Jednou z novodobých pravidelných válek byla např. válka v Perském zálivu. Většina novodobých válek má již jiný, nepravidelný charakter. Postmoderní války již nemusí být tolik intenzivní, mezistátní charakter má minimálně. Taková válka bude častěji probíhat mezi obyvateli uvnitř státu. Aktéry v postmoderní válce jsou často nepravidelné a nejrůznější skupiny civilistů, definované např. kmenově, etnický nebo nábožensky. Válka má i netradiční podobu, může se jednat i o kriminální činnost (loupení, rabování, vydírání, pašování, obchod s drogami). Válka ztrácí pravidla, často může docházet i k těm nejhorším zločinům proti lidskosti. V postmoderní válce již může úplně chybět vláda a státní struktury. Příkladem postmoderní války může být Afganistán, Somálsko, Jugoslávie ...⁷

2 Ohniska válečných konfliktů v posledních 25 letech

2.1 Evropa

2.1.1 Krymská krize

Krymský poloostrov je jedním ze strategických míst v Černém moři. Kdysi byl součástí SSSR, po jeho rozpadu připadl k Ukrajině, většinu obyvatelstva zde však tvoří Rusové, což je ohniskem sporů o tento poloostrov. Krym měl jako součást Ukrajiny status autonomní oblasti. Politická krize na Ukrajině a sesazení prezidenta Janukoviče vedlo k ukončení proruské orientace Ukrajiny. Rusko na tuto situaci reagovalo vysláním svých jednotek na Krym, poloostrov byl takto anektován.⁸ Od března 2014 považuje Ruská

⁶ ŠEDIVÝ, J. Myšlení o válce na sklonku 20. století [online]. s. 76-84 [cit. 2020-06-05]. Dostupné z: <https://mv.iir.cz/article/view/1249/1297>

⁷ Tentýž zdroj

⁸ Anexe – připojení, obsazení

federace Krymský poloostrov za svoje území, které fakticky už není ovládáno Ukrajinou. 17. března 2014 se také uskutečnilo referendum, kde se obyvatelé Krymu vyjádřili nezávislost na Ukrajině. Toto referendum uznalo Rusko, Ukrajina jej stále odmítá. Mezinárodně je celá anexe spíše odmítána, Rusku musí např. podstupovat sankce ze strany EU. Tento krok Ruska je považován za nelegitimní a nelegální.⁹

2.1.2 Válka na východní Ukrajině

Politická krize na Ukrajině v roce 2014, kdy se v ulicích střetávali přívrženci prezidenta Janukoviče s aktivisty hlásící se k hnutí Euromajdan, způsobila oslabení země, které se projevilo např. ruskou anexí Krymu. V polovině dubna 2014 navíc skupiny ozbrojenců začaly obsazovat správní střediska a policejní stanice na východě Ukrajiny, konkrétně v Doněcké, Luhanské a Charkovské oblasti. Následovalo vyhlášení Doněcké lidové republiky a Luhanské lidové republiky. V květnu téhož roku se oba celky sjednotily do Svazu lidových republik Nové Rusko. Takto propukl konflikt, kde proti sobě bojují ukrajinská armáda a proruští separatisté. Rusko oficiálně tvrdí, že se do konfliktu nezapojuje. Podle pozorovatelů a NATO to však není pravda. Konflikt rozpoutal migrační krizi, mnoho lidí muselo opustit své domovy. Doněck je navíc jedno z nejprůmyslovějších měst Ukrajiny, kde během konfliktu probíhají kruté boje. Od roku 2014 si konflikt vyžádal kolem 13 tisíc lidských životů a nezdá se, že by se chýlil ke konci.¹⁰

2.1.3 Rozpad Jugoslávie

Jugoslávie byla mnohonárodnostním státem na Balkánském poloostrově. Po 2. světové válce a pod vládou komunistické strany zde existovalo 6 socialistických republik – Černá Hora, Bosna a Hercegovina, Chorvatsko, Makedonie, Srbsko a Slovinsko. V 80. letech se zde projevila politická a hospodářská krize, což mělo za následek růst nacionalismu. Postupně tento vnitřní konflikt vygradoval až k rozpadu země k několikaleté válce. Jednotlivé národy se totiž chtěli osamostatnit. Nejdříve vyhlásilo nezávislost Slovinsko, a to 25. června 1991. Slovinský boj o nezávislost se povedl i přes nesouhlas Jugoslávie. Celé odtržení země navíc proběhlo poměrně klidně na rozdíl např. od Chorvatska. Samotný boj o nezávislost začal v červenci roku 1991, konflikt se rozhořel do regulérní války, která si do svého konce v roce 1995 vzala kolem 20000 lidských životů, nejednalo se však o největší konflikt, tím byla válka v Bosně a Hercegovině. Později se

⁹ <https://www.studentsummit.cz/wp-content/uploads/2019/02/PSS-Krymsk%C3%A1-krize-UNSC.pdf>

¹⁰ <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/3048866-konflikt-na-ukrajine-je-evropska-valka-podminkou-miru-je-vcraceni-uzemi-rekl-zelenskyj>

Jugoslávie rozpadla celá, na jejím území se dnes nachází sedm nezávislých států – Slovinsko, Chorvatsko, Srbsko, Bosna a Hercegovina, Černá Hora, Kosovo a Makedonie. Konflikt trval až do roku 2001. Samotný rozpad ještě dnes budí mnoho emocí a jeho pozůstatky jsou viditelné dodnes (např. v podobě minových polí). O jeho krutosti svědčí i skutečnost, že mnozí vojenští představitelé bývalé Jugoslávie byli souzeni za válečné zločiny, genocidu a další trestné činy spáchané během jednotlivých válek, pro které souhrnně používáme název válka v Jugoslávii.¹¹

2.1.3.1 Válka v Bosně a Hercegovině

Tři roky bojů na území Bosny a Hercegoviny jsou z dnešního pohledu nejkrvavější kapitolou rozpadu Jugoslávie. Konflikt si vyžádal kolem 100 tisíc mrtvých včetně statisíců lidí, jež musely opustit své domovy. Příčiny konfliktu je možné hledat již v období po 2. světové válce, avšak během komunistické vlády byla snaha tyto rozpory co nejvíce zamaskovat, i tak ale vzájemná nevraživost přetrvávala. Vše se opět projevilo na začátku 90. let, kdy se konflikt ze Slovinska a Chorvatska přelil i sem. Bosna v této době byla domovem pravoslavných Srbů, katolických Chorvatů a Bosňanů vyznávajících islám.¹²

Jedním z impulsů ke konfliktu bylo referendum o nezávislosti této jugoslávské republiky, to se uskutečnilo na přelomu února a března 1992. Bosňáci a Chorvaté se přiklonili na stranu vzniku nové republiky, výsledek referenda byl však bojkotován místními Srby, kteří zaujímali třetinu obyvatelstva. Krátce po referendu se zde rozhořely drobné potyčky, které později vyústily až k občanské válce. Již od vypuknutí konfliktu dominovali Srbové, kteří navíc z počátku měli podporu Jugoslávské lidové armády. Podařilo se jim ovládnout 2/3 země, a to i díky rozbrojům mezi Chorvaty a Bosňáky, které ukončila až dohoda z března 1994. Poté se začala objevovat snaha o příměří, kterou zapříčinily vojenské zásahy proti Srbům. Srbská strana se např. podílela na genocidě 8 tisíc muslimských mužů ve Srebrenici. Zásadní byl i vliv mezinárodních sil, to se projevilo nálety Severoatlantické aliance. Díky práci mezinárodního společenství se podařilo podepsat dohodu o příměří v říjnu 1995. Válku ukončily tzv. Daytonské dohody. Rány způsobené konfliktem zde stále přetrvávají.¹³

¹¹ <https://special.novinky.cz/jugoslavie2/>

¹² <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/2048530-valka-v-bosne-a-hercegovine-vzala-sto-tisic-zivotu-jizvy-nejsou-zhojeny-ani-po-25>

¹³ Tentýž zdroj

2.1.3.2 Válka v Kosovu

Kosovo bylo až do roku 1990 součástí Srbska, dostalo však postavení autonomní oblasti. Postupný a násilný rozpad Jugoslávie doprovázený etnickými čistkami ovlivnil i Kosovo. Nejhůře se zde ale konflikt rozhořel mezi léta 1998 a 1999, kdy hovoříme o tzv. válce v Kosovu. Kosovo se již v roce 1991 rozhodlo vyhlásit nezávislost, problémem bylo to, že tento krok nebyl však nikdo neuznal, jelikož to bylo v rozporu s ústavou Jugoslávie. V Kosovu navíc existovali dvě silné skupiny obyvatelstva – Srbové a Albánci. V průběhu 90. let se zde tak rozhořel konflikt o kosovské území, který vygradoval až k válce. Ta vypukla v únoru roku 1998, na jedné straně bojovala vojska Svazové republiky Jugoslávie, na straně druhé Kosovská osvobozenecská armáda podporovaná Albánci. Konflikt doprovázely časté útoky na civilní obyvatelstvo, masakry, vyhánění a přesuny obyvatelstva. Rozhodujícím okamžikem se stala operace NATO s názvem Spojenecká síla, která donutila jugoslávské jednotky ústupu z Kosova. V červnu roku 1999 válka skončila, země poté bylo pod správou OSN a pod ochranou NATO. 17. února 2008 s vyhlásilo Kosovo nezávislost na Srbska, které tento krok odmítá a Kosovo neuznává.¹⁴

2.1.3.3 Občanská válka v Makedonii

Krvavá válka v Jugoslávii Makedonii tolik nezasáhla, nezávislost byla schválena v referendu v roce 1991, kdy se přes 95 % voličů rozhodlo pro nezávislost. Ačkoliv se to nemusí na první pohled jevit, Makedonie se musela potýkat se silnou albánskou menšinou a se spory s Řeckem. Spory se sousedním Řeckem se podařilo urovnat. Problém albánské menšiny však stále přetrvával. Albánci se necítili být součástí Makedonie, podobně tomu bylo i za existence Jugoslávie. Makedonie tak musela kolem roku 2001 čelit separatistickým¹⁵ požadavkům ze strany Albánců. Povstání pomohly ukončit až mírové operace NATO. Požadavky albánské menšiny byly naplněny, albánština se např. stala druhým úředním jazykem.¹⁶

2.1.4 Vlastní názor

Česká republika je státem ve střední Evropě, a proto se jí žádný z těchto konfliktů netýkal a ani netýká. Dalo by se říct, že od 2. světové války ve většině zemí Evropy nebyla válka. Důvodem je vytvoření mechanismů a organizací po 2. světové válce za účelem zabránění další válce. Pro státy, které jsou např. členy EU nebo NATO, je nemyslitelné

¹⁴ <https://www.valka.cz/12345-Nahled-do-historie-Kosova>

¹⁵ Separatismus – snaha o oddělení

¹⁶ <https://www.mundo.cz/makedonie/historie>

a nevýhodné rozpoutat válku. Konkrétně státy, které spolu navzájem obchodují, mohou dosahovat ekonomických výhod a válka pro ně prostě není nutná. Válečné konflikty v Evropě v posledních třech dekadách byly způsobeny především nacionalismem. Z toho lze usoudit, že rostoucí nacionalismus, může být bezpečnostním rizikem. Je však nutné rozlišovat pojem vlastenectví a pojem nacionalismus, je zde zásadní rozdíl. Je zajímavé pozorovat, co dokáže způsobit rivalita a nesnášenlivost mezi státy. Multikulturní společnost tak může být ohniskem konfliktu, především, když hlas nějaké skupiny je potlačen. Když se více států zapojí do spolupráce mohla by Evropa skutečně být kontinentem míru a např. nedávné konflikty na Balkánském poloostrově nebudou budít tolik emocí. Evropa je v současnosti stabilním prostředím, doufejme, že to tak bude i v budoucnu. Problémem může být radikalizace a terorismus, proti kterým je nutno bojovat, a to společně, společně jako Evropa. V současnosti zde ale není žádný sud se střelným prachem, který by mohl explodovat. Válka na Ukrajině a anexe Krymu tu jsou ale stále, otázkou stále zůstává, jestli se je podaří vyřešit.

2.2 Afrika

2.2.1 Súdán

Súdán je největší africký stát, ležící jižně od Sahary, částečně v oblasti Sahelu. Patří k nejchudším státům světa, jeho největší bohatství je ropa, která se těží na jihu země a díky ní se dá předpokládat, že současná nízká životní úroveň obyvatelstva se bude postupně zlepšovat. Odehrává se zde boj o ekonomickou a politickou moc.¹⁷

Občanská válka v Jižním Súdánu si od vypuknutí bojů v roce 2013 vyžádala přibližně na 400 000 obětí. Válka vypukla jen dva roky poté, co Jižní Súdán získal nezávislost. Proti sobě v ní stáli stoupenci Kiira a Machara. Jmenování Machara viceprezidentem mělo situaci vyřešit už v letech 2013 a 2016, krátce po jmenování ale začaly znovu boje a Machar ze země uprchl. Teď už je ovšem koaliční vláda sestavená. Po dohodě mezi prezidentem Salvou Kiirem a opozičním politikem Riekem Macharou, který byl jmenován do funkce viceprezidenta. O podobné řešení dlouhodobé krize se země v minulosti pokusila už dvakrát, ale dohoda byla vždy porušena a boje obnoveny. Společně s Macharem se úřadu ujali další tři viceprezidenti. Americké velvyslanectví v blahopřání napsalo, že dohodu považuje „za důležitý milník na cestě k míru, i když mnohé ještě zbývá udělat“. Podle AP je to například

¹⁷ <http://www.zemepis.com/kntafriky.php>

nutnost začlenit tisíce příslušníků soupeřících oddílů do jedné armády. Dohodu vítají i humanitární organizace, které v bojích přišly o 100 svých pracovníků. Doufají, že se teď usnadní zásobování potravinami, protože zhruba polovina z 12 milionů Jihosúdanců trpí hladem a 40 tisíc jich žije v naprostém nedostatku jídla. Za občanské války uprchly z Jižního Súdánu asi dva miliony lidí a Kiir je vyzval k návratu.¹⁸

2.2.2 Nigérie

Válka v deltě Nigeru je konflikt malé intenzity, ve kterém proti sobě stojí zkorumpovaná vláda Nigérie hájící smlouvy s ropnými společnostmi, které porušují lidská práva místních obyvatel (největší z nich je Shell) a povstalci znechucení naprostým nezájmem nigerijské vlády a ropných společností o obyvatele a životní prostředí. Jejich deklarovaným cílem je zajistit větší podíl zisku z ropy lidu Nigérie a obyvatelům delty Nigeru, přinutit ropné společnosti k dodržování zákonů o ochraně obyvatel a odškodnění obětí ropných havárií, které vůbec neplní. Největšími povstaleckými uskupeními jsou Hnutí za osvobození delty Nigeru (MEND) a Armáda lidových dobrovolníků delty Nigeru (MDPVF), které mají velmi úzké vztahy. Kromě nich zde také operují menší etnická hnutí, jejichž cílem je získat výnosy z ropy pouze pro určitý národ a povstalecké skupiny bez jasného cíle, které se snaží na válce obohatit. MEND a MDPVF mají širokou podporu mezi lidem delty i západními levicovými intelektuály.¹⁹

Válka probíhá dlouhodobě. Počátek současné podoby války lze datovat do roku 2004, kdy vzniklo Hnutí za osvobození delty Nigeru (MEND).²⁰

Stoupenci hnutí nezávislé Biafry se v lednu 2017 shromáždili ve městě Port Harcourt, aby podpořili nového amerického prezidenta Donalda Trumpa, od něhož očekávali podporu v boji za autonomii. Na shromáždění přišlo o život 11 lidí, přes 100 účastníků bylo zatčeno. Amnesty International pravidelně obviňuje nigerijské bezpečnostní složky, že zabíjejí pokojné demonstranty. Nigerijská armáda obvinění ze „zabíjení bezbranných agitátorů“ popírá jako snahu očernit pověst pořádkových sil.²¹

¹⁸ Tentýž zdroj

¹⁹ https://www.idnes.cz/zpravy/zahranicni/biafra-nigerie-valka-vyroci.A170704_100937_zahranicni_aha

²⁰ Tentýž zdroj

²¹ Tentýž zdroj

2.2.3 Rwanda a Burundi

Jako rwandská genocida je označováno masové vyvražďování etnické skupiny Tutsijů (většina obětí) a umírněných Hutů. Genocida probíhala od dubna do června v roce 1994 na území Rwandy. Hutuští radikálové během ní zavraždili až milion obyvatel Rwandy a 2,5 milionu lidí bylo vyhnáno ze svých domovů.²²

Za vznikem samotné genocidy stojí pomyslná rozdílnost etnik Hutu a Tutsi, kdy tento rozdíl velmi výrazně ovlivnil kolonialismus. Belgičtí kolonialisté začali rozlišovat tato dvě, do té doby stejná etnika, a to především proto, že si potřebovali udržet moc ve Rwandě a Burundi. Jednání kolonialistů však vedlo k několika nepokojům, které později vyústily v samotnou genocidu. Situace se natolik vyhrotila, že došlo k zavedení průkazů totožnosti, které měly odlišovat Hutu od Tutsi. Desítky tisíc Tutsiů hledali úkryt v kostelích, nemocnicích a vládních budovách, brzy však našli smrt v masakrech organizovaných státními úředníky, policisty, armádou a civilisty.²³

2.2.4 Kongo

Republika Kongo nebo též Kongo (Brazaville) je prezidentská republika nacházející se ve střední Africe. Sousedí s Gabonem, Středoafričskou republikou, Kamerunem, Demokratickou republikou Kongo, angolskou enklávou Cabinda. Země je často zmítána politickými nepokoji. Hlavní město je Brazzaville.²⁴

2.2.4.1 První válka v Kongu

První válka v Kongu (říjen 1996 - květen 1997) byla občanskou válkou s účastí mnoha dalších států na území dnešního Konga. Proti sobě stanuli prezident Mobutu Sese Seko a jeho zairské ozbrojené síly a povstalecký vůdce Laurenta-Desiré Kabila, který se mohl opřít o podporu sousedních států (hlavně Rwandy, Ugandy a Burundi). Ty viděly v intervenci možnost vypořádat se s rebely, kteří z území Zairu útočili na jejich vlastní území. Mobutu byl nakonec svržen, ale Kabilovi se nepodařilo stabilizovat zemi a krveprolití v podobě Druhé konžské války, nazývané též jako Africká světová válka, vypuklo v srpnu 1998.²⁵

²² <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/1715070-stane-se-z-burundi-nova-rwanda-podle-pozorovatele-je-zeme-na-pokraji-genocidy>

²³ <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/1715070-stane-se-z-burundi-nova-rwanda-podle-pozorovatele-je-zeme-na-pokraji-genocidy>

²⁴ <https://www.invia.cz/republika-kongo/>

²⁵ <https://www.valka.cz/14541-Konflikt-v-Demokraticke-republice-Kongo>

2.2.4.2 Druhá válka v Kongu

2. srpna 1998, vypukla v Kongu, bývalém Zairu, druhá občanská válka, která skončila až v roce 2003. Obě války si vyžádaly na 3,8 milionů obětí. Jednalo se o nejhorší válečný konflikt od druhé světové války. Ve válce, která byla také nazývána „africká světová válka“ nebo také „velká africká válka“, bylo zapojeno devět afrických států a 25 ozbrojených skupin. Tutsijští Banyumulengové (původem z Rwandy), kteří v roce 1997 pomohli prezidentovi Kabilovi svrhnout režim diktátora Mobutua, oznámili, že přestávají podporovat vládu v Kinshase. Ve válce proti sobě stály na jedné straně vládní armáda, kterou podporovaly Namibie, Zimbabwe, Angola, Čad, Libye a Súdán, a na druhé straně dvě východokonžské povstalecké skupiny, převážně tutsijské Konžské shromáždění za demokracii (RCD) Ernesta Wamby dia Wamby a Konžské osvobozené hnutí (MLC) Jeana-Pierra Bemby, které podporovaly Uganda, Rwanda a Burundi. Válka skončila bez vítězství jedné či druhé strany. Kabila byl zavražděn v lednu 2001 a jeho syn, Joseph Kabila, se stal prezidentem. V červenci 2003 vznikla přechodná vláda se zastoupením bývalých povstaleckých formací.²⁶

2.2.5 Sierra Leone a Libérie

Občanská válka v republice Sierra Leone představuje jeden z prvních konfliktů, který vypukl po skončení studené války. Už se nejednalo o střet demokracie a totality, ale o boj, jehož hlavním cílem se stala kontrola nad nerostnými zdroji, zejména diamanty. V zemi žije kolem dvaceti etnických skupin, většina populace (60 %) se hlásí k islámu, pětina obyvatelstva vyznává tradiční přírodní náboženství a zbylých 20 % jsou křesťané. Funkci úřední řeči plní angličtina, lidé však mezi sebou komunikují prostřednictvím kmenových jazyků. Více než polovina populace je negramotná. Jedná se o chudý stát, který ale disponuje značným nerostným bohatstvím.²⁷

Válka tu vypukla v březnu 1991. Tehdy asi tři tisíce rebelů patřících k hnutí RUF (Jednotná revoluční fronta) překročily hranici z Libérie a začaly terorizovat, mrzačit a zabíjet obyvatelstvo v jižních oblastech Sierry Leone.²⁸

Do konce roku kontrolovala RUF dvě třetiny země. Sierraleonský prezident Joseph Saidu Momoh poslal proti rebelům armádu, která se však během pronásledování RUF

²⁶ <https://www.valka.cz/14541-Konflikt-v-Democraticke-republice-Kongo>

²⁷ <https://www.national-geographic.cz/clanky/v-sierra-leone-uz-neni-valecna-minulost-videt-zbidacena-zeme-se-zveda-ze-dna.html>

²⁸ Tentýž zdroj

dopouštěla stejných zvěrstev na civilním obyvatelstvu jako její protivník. Kromě toho někteří vládní vojáci se večer vytráceli k nepříteli a účastnili se bojových operací na jeho straně. Vžilo se pro ně označení Sobel, tedy voják (soldier) ve dne a rebel v noci. Nedůvěra obyčejných lidí k armádě vedla ke vzniku další ozbrojené formace, jakési domobrany, jejíž příslušníci ochraňovali své domovy před vojáky i rebely. Užívali označení Kamajors a v boji dokázali mistrně využívat místní terén.²⁹

2.2.6 Angola

Občanská válka v Angole skončila před osmnácti lety. Krvavý konflikt, který zemi uvrhl do extrémní chudoby a chaosu, začal v roce 1975 a byl propletený se studenou válkou – o vládu nad zemí na jihozápadě Afriky bojovala MPLA, podporovaná Sověty, a partyzáni z UNITA, kterým pomáhal Washington. Obě strany válčily s nevybíravou krutostí. V bojích se vypalovaly celé vesnice. Téměř 27 let trvající konflikt nakonec skončil smrtí lídra UNITA a uzavřením míru.³⁰

2.2.7 Somálsko

Občanská válka v Somálsku je stále trvající válečný konflikt. Boje započaly v roce 1991, když ozbrojená klanová opozice svrhla režim diktátora Muhammada Siada Barreho.

V nastalém mocenském vakuu začaly bojovat o moc různé frakce. Selhala i intervence ze strany Organizace spojených národů, mírové jednotky se v roce 1995 ze země po třech letech stáhly. Následovalo období decentralizace charakterizované v řadě oblastí návratem ke kmenovým a náboženským zákonům, stejně jako vznikem řady autonomních oblastních vlád především v severní části země. Počátkem 21. století se objevily první pokusy o vytvoření nové federální vlády, které vyvrcholily vytvořením Somálské prozatímní vlády (Transitional Federal Government, TSG) v roce 2004. V roce 2006 zahájila TFG, za pomoci etiopské armády, ofenzívu proti Svazu islámských soudů (Islamic Court Union, ICU), který kontroloval velká území na jihu země. ICU se následně rozpadl a zanechal po sobě několik menších, ale radikálnějších uskupení, především Aš-Šabáb. Od té doby pokračovaly boje mezi těmito uskupeními a somálskou vládou podporovanou spojenci z mise Africké unie AMISOM o kontrolu jižních území. Spojená ofenzíva vládních jednotek

²⁹ Tentýž zdroj

³⁰ <https://www.valka.cz/14543-Konflikty-v-Angole-a-DRC>

a jejich afrických spojenců z roku 2011 vytlačila islámské milice z klíčových bašt a byla tak pravděpodobně rozhodujícím milníkem ve válce proti radikálním islamistům.³¹

2.2.8 Alžírsko

Po osamostatnění Alžírka v roce 1962 získala v zemi největší vliv Fronta národního osvobození (FLN), politická strana, která postavila mimo zákon všechny ostatní politické síly. FLN kladla ve svém programu důraz na budování socialismu alžírského typu, islám a vyhraněný nacionalismus. Nejdůležitějším činitelem ovšem byla alžírská armáda – skutečný držitel moci, pro nějž byla FLN jen politickým pláštěm. Z dominantní role armády, která po čtyři desetiletí od roku 1962 stála v pozadí všech státních převratů proti legitimní moci. V tomto období totiž došlo následkem prudkého pádu cen ropy a zemního plynu k výrazné hospodářské krizi a následně k rostoucím sociálním nepokojům. Na ty nakonec alžírský režim zareagoval na podzim roku 1988 po sérii brutálních střetů mezi bezpečnostními složkami a demonstranty prostřednictvím série liberálních reforem, které uvolnily jak ekonomický, tak i politický život v zemi. Toto "otevření" dokázali nejlépe využít během 70. a 80. let postupně sílící islamisté, jejichž Fronta islámské spásy (FIS - Front Islamique du Salut) drtivě vyhrála komunální volby v roce 1990.³²

K vítězství tato strana nejspíše směřovala i v parlamentních volbách na přelomu let 1991 a 1992, z nichž se ovšem uskutečnilo pouze první kolo. Před uskutečněním druhého kola totiž provedla alžírská armáda převrat a postavila FIS mimo zákon. Tvrdé represe proti islamistům měly za následek eskalaci již dříve doutnající občanské války, která se plně rozhořela v druhé polovině roku 1992 a s různou intenzitou zuřila až do konce 90. let. Odhady počtu obětí tohoto temného období alžírské historie se různí, jako nejnižší věrohodný údaj je uváděn počet 50 000 a nejvyšší přibližně 200 000 lidí, přičemž velké množství (ne-li většina) zabitých pocházela z řad civilního obyvatelstva.³³

2.2.9 Eritrejsko-etioipská válka

Konflikt mezi oběma zeměmi propukl v květnu roku 1998 po sérii ozbrojených útoků na představitele Eritreje. Krvavé boje mezi lety 1998 a 2000 stály život neméně 70 tisíc lidí. Podle statistické agentury se sídlem ve švédské Uppsale zahynulo ve válce více než 98 tisíc

³¹ <http://africkyportal.cz/clanky/konflikt-v-somalsku>

³² <https://www.stopplusjednicka.cz/alzirsko-v-zajeti-minulosti>

³³ <https://desperado.cz/clanek-1567-alzirsko-nejnebezpecnejsi-misto-na-svete-pro-turisty.html>

lidí a některé odhady dokonce hovoří o statisících obětí. V roce 2000 byly boje ukončeny podpisem příměří.³⁴

2.2.10 Vlastní názor

Konflikty v Africe mají mnoho tváří a důvodů, které se v rozdílné intenzitě projevovaly, a i nadále v určitých oblastech projevují dodnes. Problém většiny afrických občanských válek je kolonialismus – jeho hlavním důvodem jsou především rozdílné představy o uspořádání státu a rozdílná identita různých etnik.

Konflikt vzniká zejména, když se problém kolonialismu smíchá s dalším záporným faktorem – např. otázka etnicity, otázka víry atd. Najdeme i etnicky „heterogenní“ státy, které už byly kolonizovány, ale jejich rozdílné etniky si dokázaly najít cestu, jak spolu žít v klidu a míru. Z těchto zemí by si měla vzít velká část Afrika příklad...

2.3 Asie

2.3.1 Válka v Afghánistánu

Afghánistán byl od roku 1979 až do roku 1989 ve válce se SSSR. Po skončení války využilo nestálé situace Pákistánem podporované islámské hnutí Taliban, které zde nastolilo islámskou vládu. Afghánistán byl v roce 1992 prohlášen za islámský stát. Nedlouho po tomto vyhlášení začal boj o moc ve vládě mezi dvěma frakcemi. Jedna byla pod vedením Burhanuddína Rabbana a druhou vedl Gulbuddin Hekmatyar. Nakonec se v prosinci 1992 stal prezidentem Rabban (na ústavodárném shromáždění) a Hekmatyar se stal v březnu roku 1993 předsedou vlády (mírová dohoda). Rivalita mezi těmito frakcemi neustala a boje měly za následky těžké ztráty na životech.³⁵

Poslední prezident demokratického Afghánistánu, Muhamad Nádžibulláh, abdikoval a útočiště našel v OSN v Kábulu. Avšak 27. září 1996 byl veřejně na náměstí popraven. Mullah Mohammed Omar se ujal vlády a byl prezidentem až do roku 2001.³⁶

Konflikt vzniklý 7. října 2001 vypukl jako součást operace Trvalá svoboda, která byla odpovědí Spojených států na teroristický útok z 11. září, kdy členové Ál-Kájdy provedly sebevražedný atentát na Světové obchodní centrum v New Yorku a na Pentagon. Hlavním

³⁴ https://www.denik.cz/ze_sveta/konec-dvacetilete-valky-etiopie-a-eritrea-podepsaly-mirovou-smlouvu-20180917.html

³⁵ <https://archiv.ihned.cz/c1-66738860-osmnact-let-valky-v-afghanistanu>

³⁶ Tentýž zdroj

cílem měl být původně nejspíše Bílý dům, který však naštěstí nezasáhli. Jako cíl invaze bylo stanoveno zajetí Usáma bin Ládina (šéfa Al-Kájdi) a dalších jejích členů a dosáhnout tak zničení celého islámského režimu Tálíbanu, který Al-Kájdu podporoval.³⁷

V říjnu tohoto roku Taliban odmítl vydat Bin Ládina USA. Odpovědí USA a jejich spojenců byly denní letecké nálety na afghánské vojenské základny. 7. prosince roku 2001 se vláda Talibanu zhroutila a byla vytvořena prozatímní vláda. V červnu 2002 se prezidentem stal Hamid Karzai, který je jím do dnes. V letech 2002 – 2003 vstoupila do země mírová vojska OSN a ISFOR a v březnu 2003 zaútočili jednotky USA na Kandahár a na Al-Kaidu. Koordinaci zajišťovaly především síly NATO. Od roku 2006 ohrožuje stabilitu Afghánistánu zvýšená aktivita povstalců z hnutí Taliban a nepokoje stále pokračují. 1. května 2011 byl bin Ládin zabit týmem zvláštních amerických sil. 29. února 2020 USA podepsalo mír s Talibanem a po 18 letech skončila válka v Afgánistánu.³⁸

2.3.2 Válka na Srí Lance

Kořeny konfliktu sahají až do dob Britské koloniální vlády, kdy se zemi říkávalo Cejlon. V roce 1948, kdy po přátelské dohodě s Británií Srí Lanka získala nezávislost, se dostala k moci komunita Sinhalésanů, kteří se ovšem těžko mohli dohodnout o postkolonialní formě vlády s komunitou Tamilů.³⁹

Občanská válka na Srí Lance odstartovala 23. května 1983, kdy skupina separatistů, známá jako Tamilští Tygři, začala bojovat se Srí Lanskou armádou. Tygři se zasazovali o založení samostatného státu, který se měl rozkládat na východě a na severu ostrova. Stát se měl jmenovat Tamil Eelam. V červnu 1983 Tygři zaútočili a ihned po tomto incidentu zorganizoval prezident Srí Lanky vyvražďování Tamilů. Tyto události se považují za začátek občanské války. Příměří bylo uzavřeno až v roce 1987.⁴⁰

Největší bitva známá jako „druhá ílamská válka“ se odehrála v červenci 1991, kdy byla vojenská pevnost v průsmyku Elephant napadena Tamilskými vojáky. V březnu 1993 se armádním jednotkám opět nepodařilo dostat pod kontrolu hlavní město severní provincie Jaffnu, kdy jedním z důvodů bylo i zapojení Indie do války a její vyhrožování, že obsadí Srí Lanku.⁴¹

³⁷ Tentýž zdroj

³⁸ Tentýž zdroj

³⁹ <http://srilankabezpecnost.blogspot.com>

⁴⁰ Tentýž zdroj

⁴¹ <http://www.kct-tabor.cz/gymta/OhniskaSvetovychKonfliktu/SriLanka/index.htm>

V květnu 1993 byl Tygry zabit prezident Ranasinghe Premadasa. Na konci roku 2001 se Tygři začali částečně kvůli událostem z 11. září snažit urovnat mír. Vyprovokovalo je k tomu USA, které vyhlásilo válku terorismu a zřejmě by se nebálo do konfliktu samo zasáhnout. Obě strany podepsaly 22. března 2002 Memorandum of Understanding, který zaručil permanentní konec bojů.⁴²

Od prosince 2005 znovu vypukly nepokoje a násilí, které trvaly až do roku 2009. Po četných bitvách, po rozvleklé válce, oznámil 16. května 2009 generál Sarath Fonseka vítězství vládních sil a tím ukončilo celou válku.⁴³

2.3.3 Indonésie

Národně nejednotný stát, který v roce 1997 – 98 velmi zasáhla Asijská finanční krize, která se Indonéské ekonomiky velmi dotkla a snížila popularitu vlády. V roce 1998 dosavadní prezident Sucharto rezignoval na svoji funkci z důvodů masivních demonstrací proti jeho dosavadní vládě a Asijské finanční krizi. Východní Timor, který Indonésie zabrala v roce 1975 a až do roku 1999 jej vojensky okupovala, téhož roku Timořané volili v prvních všeobecných přímých tajných volbách, které vedly k odtržení od Indonésie a samostatnosti v roce 2002.⁴⁴

Neshody dále pokračovaly konfliktem na Acechu, který měl za oběť více než 50 tis. obyvatel., ostré revolty, srážky a rebelská povstání. Acešané se snažili o autonomii na Indonésii, kterou si vymohli v roce 2005 a to mírovou smlouvou, k sepsání této mírové smlouvy velmi pomohla přírodní katastrofa – vlna tsunami. O nezávislost se místní separatisté pokoušeli od roku 1953.⁴⁵

V současné době je situace v zemi stále klidná, bez větších konfliktů. Indonésie udržuje také diplomatické vztahy s Českou republikou, kdy má v Praze i své velvyslanectví.⁴⁶

2.3.4 Válka v Iráku

Válka v Iráku vznikla invazí vojsk mnoha států vedenými USA do Iráku 20. Března 2003. Důvod invaze bylo podezření z vlastnění zbraní hromadného ničení a zbrojení ze strany Iráku. Koalice, která podnikla invazi do země, byla tvořená hlavně USA, Spojeným

⁴² Tentýž zdroj

⁴³ Tentýž zdroj

⁴⁴ <http://www.kct-tabor.cz/gymta/OhniskaSvetovychKonfliktu/Indonesie/index.htm>

⁴⁵ Tentýž zdroj

⁴⁶ Tentýž zdroj

královstvími a dalšími zeměmi (posléze se připojil i osvobozený Irák) a jejími protivníky byl Husajnův Irák, ke kterému se přidaly i různé povstalecké islamistické skupiny, Al-Káida, se zahraniční podporou Sýrie či KILDR.⁴⁷

Po invazi vstoupily koaliční jednotky do Bagdádu. Byl svržen diktátorský režim Saddáma Husajna a USA jmenovaly nový vládní výbor, který měl dohlížet na vytvoření nové demokratické vlády. Po pádu režimu nastal chaos a začaly se projevovat různé povstalecké, partyzánské skupiny či sebevražední atentátníci a také konflikty mezi sunnitským a šíitským obyvatelstvem. Sám Husajn byl roku 2003 zajat v roce 2006 odsouzen k trestu smrti. Celý konflikt skončil v roce 2011, přinesl nové irácké vedení ale zároveň humanitární krizi a vyžádal si až kolem 100,000 obětí z řad civilistů.⁴⁸

V zemi však zůstávají velmi vážné problémy týkající se bezpečnosti, dodržování demokracie a lidských práv a také ekonomické nejistoty. Negativními následky této situace jsou postiženy právě ty nejzranitelnější skupiny: například uprchlíci, kteří tvoří 10 % obyvatelstva, národnostní menšiny, ženy, náboženské menšiny a děti. Zpolitizované soudnictví je zneužíváno a zmanipulováno, nezaměstnanost roste, veřejné služby se zhoršily.⁴⁹

2.3.4.1 Občanská válka v Iráku

Občanská válka v Iráku byl do značné míry ukončený ozbrojený konflikt, který je od roku 2014 také nazýván Iráckou krizí. Po stažení amerických vojsk v roce 2011 pokračoval konflikt různých náboženských a etnických skupin s centrální vládou Iráku a sektářské násilí mezi těmito skupinami. Zvláštním jevem byl vznik tzv. Islámského státu (IS) a jeho krutovlády na částech území Sýrie a Iráku. Ten však byl po počátečních úspěších vojensky přemožen.⁵⁰

2.3.5 Izraelsko-palestinský konflikt

Palestinci usilují o navrácení jejich území již od roku 1948 prostřednictvím několika teroristických organizací především Fatah a Hamás. Během konfliktu proběhla v roce 1967

⁴⁷ <http://www.kct-tabor.cz/gymta/OhniskaSvetovychKonfliktu/Irak/index.htm>

⁴⁸ Tentýž zdroj

⁴⁹ Tentýž zdroj

⁵⁰ <http://www.kct-tabor.cz/gymta/OhniskaSvetovychKonfliktu/Irak/index.htm>

šestidenní válka, jejímž důsledkem ztratil Egypt početná území, pásmo Gazy a Sinaje, Jordánsko, Sýrii, Východní Jeruzalém atd.⁵¹

V roce 2005 bylo podepsáno příměří, které však nikdy nebylo dodržováno a respektováno. Vše vedlo k dalšímu boji, který vypukl v roce 2008, kdy Hamás začal s odstřelováním Izraele. Ten okamžitě útok oplatil pozemní invazí. Dodnes zde přetrvávají menší přestřelky, které jsou vyvolány Araby, kteří se neustále usilují o dosažení navrácení území. Izrael se pouze brání nebo útoky odraží.⁵²

2.3.6 Čechensko

Po rozpadu SSSR se vyhlásili představitelé Čechenska nezávislost. Rusko odpovědělo zavedením zde a v Ingušsku výjimečným stavem. Čechensko však trvalo na setrvání mimo Rusko, což dalo podnět k poslání ruských jednotek do těchto oblastí, aby zde uklidnily situaci, což skončilo fiaskem. V roce 1994 začíná 1. rusko-čechenská válka vstupem ruských jednotek. Cílem je dobýt hlavní město Groznyj a získat nadvládu a kontrolu nad oblastí. Rusové však byli poraženi čechenskými partyzány. Demoralizace federálních sil vedla Borise Jelcina k uzavření příměří v roce 1996. Zemřelo až 100 tisíc civilistů a z půl miliónu lidí se stali uprchlíci.⁵³

Druhá rusko-čechenská válka probíhala od roku 1999 do 2009. Podnětem byly bombové útoky v Ruském Dagestánu, ze kterých vinilo Rusko čechenské povstalce. Ruská vojska dobyla v roce 2000 hlavní město Groznyj a nastolilo vlastní, proruskou vládu. Následně ruské jednotky čelily partyzánským a teroristickým útokům čechenských separatistů. Rusko si tak skrze novou vládu upevnilo moc nad Čechenskem. Počet obětí může dosahovat až 120 tisíc.⁵⁴

2.3.7 Korea

Na Korejském poloostrově panuje napětí mezi severní komunistickou KLRD a jižní Korejskou republikou už od jejich rozdělení od konce 2. světové války a korejské války (1950-1953). Kvůli testování jaderných zbraní, občasných výhrůžek a provokací KLRD vzniká napětí. V roce 2010 došlo k přestřelce kvůli bombardování jihokorejského ostrovu Jon-pchjong severokorejskými jednotkami. V prosinci 2011 se do čela země dostal nový

⁵¹ <http://www.kct-tabor.cz/gymta/OhniskaSvetovychKonfliktu/IzraelPalestina/>

⁵² Tentýž zdroj

⁵³ http://cs.wikipedia.org/wiki/Prvn%C3%AD_%C4%8De%C4%8Densk%C3%A1_v%C3%A1lka

⁵⁴ Tentýž zdroj

vůdce Kim Čong-un (nástupce svého otce Kim Čong-ila). Dohoda o neútočení byla v roce 2013 KLDK vypovězena, po tom, co OSN zvýšila vůči ní sankce kvůli jejímu třetímu jadernému testu. KLDK stále vyhrožuje útokem a mezi oběma zeměmi stále panuje obrovské napětí.⁵⁵

2.3.8 Sýrie

Konflikt začal 15. března 2011 demonstracemi, které se snažila syrská armáda potlačit, ale to vedlo jen k dalšímu odporu. V občanské válce proti sobě bojují oblasti z celé Sýrie, které mají jiné cíle. Dále tu jsou silně zastoupeny zahraniční státy jako je Rusko, Írán, Kurdové, kteří usilují o založení vlastního státu, nebo třeba Turecko.⁵⁶

V dnešní době je většina země pod kontrolou Asadova režimu. Část země ovládají Kurdové a část Turecko. Zbytek země je pod kontrolou islámistických povstaleckých skupin. I přesto že boje utichly, k podepsání míru je hodně daleko.⁵⁷

„Po více než osmi letech války byla více než polovina syrské populace (to je více než 12 milionů lidí) nucena opustit své domovy. Více než 5 milionů lidí je oficiálně registrováno jako uprchlíci v zahraničí, nejvíce v Turecku (3,6 milionů), Libanonu (přes milion), Jordánsku (více než 600 000) a Německu. Kvůli nemožnosti ověřit data přestala OSN počítat syrské mrtvé ve druhé polovině roku 2014 – tehdy se číslo zastavilo na 250 000. Podle odhadů opozičních organizací může celkový počet obětí dosahovat počtu mezi 300 000 – 500 000. Válka s sebou přinesla brutální útoky na civilisty, bombardování civilních cílů, útoky chemickými zbraněmi či rozsáhlé mučení oponentů.“⁵⁸

2.3.9 Arabské jaro

Arabské jaro je souhrnné označení revolucí, nepokojů a protestů probíhajících od roku 2010 v arabských státech. Hlavní cíle představují především boj proti chudobě, nezaměstnanosti a špatným životním podmínkám a s tím související odpor vůči dlouhodobě vládnoucím a často autoritářským a zkorumpovaným režimům.

⁵⁵ <http://wiki.aktualne.centrum.cz/korea-konflikt-kldr/>

⁵⁶ <https://www.encyclopediaofmigration.org/syrska-obcanska-valka/>

⁵⁷ Tentýž zdroj

⁵⁸ Občanská válka v Sýrii (přehled) - Encyklopedie Migrace. Encyklopedie Migrace - Encyklopedie Migrace [online]. Dostupné z: <https://www.encyclopediaofmigration.org/syrska-obcanska-valka/>

První protesty začaly v prosinci 2010 v Tunisku, které iniciovala sebevražda prodavače Muhammada Buazízího, který protestoval proti špatným životním podmínkám a nezaměstnanosti. V Tunisu po protestech abdikoval v roce 2011 prezident Zín Abidín bin Alí. Rozsáhlé demonstrace a protesty se rozhořely v mnoha arabských zemích, především pak v Egyptě, Alžírsku, Jemenu, Jordánsku, Sýrii a v Libyi. V Libyi a Sýrii dospěly tyto protesty až k občanské válce.

V Libyi byl režim Muammara Kaddáfího svržen na podzim roku 2011 díky letecké kampani NATO. Samotný Kaddáfí byl rebely zajmut a bezprostředně poté usmrcen. Byly zde uspořádány první svobodné volby po mnoha desetiletích. Nová vláda vzešla z voleb roku 2012, avšak stále se potýká s problémy kontroly celé země. Během občanské války zemřelo okolo 25 000 lidí.

V Sýrii od roku 2011 trvá občanská válka. Syrská opozice trvá na svržení režimu prezidenta al-Asada. Proti nepokojům pak vláda tvrdě zakročila. Prezident rozpustil vládu a vyhlásil zvláštní stav, při kterém zákon nedovoluje opoziční strany. Nepokoje tedy stále pokračují a občanská válka si vyžádala přes 250 000 obětí.

V zemích, jako je Bahrajn, Maroko, Omán či Saudská Arábie, byly vedením slíbeny různé ekonomické změny, politické uvolnění či byla obměněna vláda.

2.3.10 Vlastní názor

Většina konfliktů v Asii začala, ale pořád začíná z důvodu, že občané nevěří vládě, žijí v chudobě, je vysoká úmrtnost, lékařská péče je špatná, je vysoká nezaměstnanost. Poté lidé začnou protestovat, snaží se zhodit, autoritářské nebo zkorumpované vůdce. To je často začátek občanské války. U toho to ale nekončí a ke konfliktům v těchto zemích se často přidávají zahraniční sousedé, ale i země z daleka jako je Spojené království, Francie, Rusko, USA nebo třeba Kanada. Proti těmto zemím, který přišli na pomoc a jejich cílem je dát zemi zpět do pořádku, často bojují místní odbojové skupiny, to vede jen k dalším nekonečným bojům. Některé boje skončí, některé pořád pokračují. Tohle odnáší všichni, ale nejvíce civilní obyvatelstvo, to oni jsou nejčastějšími oběťmi, to oni jsou nucený se stěhovat, a to vede jen k dalším problémům. Myslím si, že situace v těchto zemích nemá jednoduché řešení. Například země na Blízkém východě nabízí obrovské bohatství, na druhou stranu zde nemáte základní věci jako dostatek vody, taky je těžké tu něco vypěstovat. Takže když jsem přijedou na pomoc země z Evropy nebo Ameriky, tak může být danou oblast osvobodit, ale určitě zde budou vidiny nějakých zisků.

Tím bych chtěl říct, že v těchto zemích je to neuvěřitelně těžké. A myslím si, že konflikty ke konci nevedou, když nějaký zmizí, jiný se objeví, a tak je to pořád dokola.

2.4 Austrálie a Oceánie

2.4.1 Kokosová válka

Kokosová válka probíhala na ostrově Bougainville. Tento ostrov patří Papui Nové Guinei. Příčinou této války bylo, že ostrov Bougainville vyhlásil svojí nezávislost, to se nelíbilo Papuy Nové Guinei, protože ostrov Bougainville má obrovské zásoby mědi. Během tohoto konfliktu zemřelo kolem 20 000 lidí. Mír byl podepsán v roce 1998. Později se vláda vyslovila s tím, že do deseti let nechá vyhlásit referendum o nezávislosti tohoto ostrova, později zde probíhali pořád nepokoje. V roce 2019 proběhlo referendum a 97% obyvatel bylo pro samostatnost. To ale nic neznamená, to jestli bude tento ostrov nezávislý, musí posoudit parlament Papuy Nové Guineje.⁵⁹

teroristické útoky

2.4.2 Vlastní názor

Na tomto kontinentu je velice těžké najít nějaké válečné konflikty. Je jich tady asi dost málo, ale jiný důvod je, že tyto země jsou malé a není o ně zájem. Takže jak to tu vypadá doopravdy těžko říct. Na tomto kontinentu jsou dva velké civilizované státy, Austrálie a Nový Zéland. Ostatní státy jsou o dost menší. Pak je tu jeden velký, který je znám svými nepokoji a kriminalitou, a to je Papua Nová Guinea. To že je v těchto státech málo konfliktů, může mít příčinu tu, že na tyto státy není vyvíjen žádný zahraniční tlak nebo úplně minimální. A nebo se jenom o tomto kontinentu nedozvídáme pravdu.

2.5 Amerika

2.5.1 Severní Amerika

2.5.1.1 Teroristické útoky – 11. září

Jde o sérii útoků, které se uskutečnily 11. září ve Spojených státech amerických. Za útoky stála islámská organizace al-Káida.⁶⁰

⁵⁹ <https://www.france24.com/en/20190927-bougainville-set-to-hold-long-awaited-independence-referendum>

⁶⁰ https://www.irozhlas.cz/zpravy-svet/11-zari-new-york-teroristicky-utok-vyroci-dvojcata-pentagon_1909110721_zit

Zhruba před 19 lety narazilo letadlo společnosti American Airlines do severní věže Světového obchodního centra v New Yorku. Krátce na to teroristé ze sítě Al-Káida zasáhli druhým strojem i jižní věž. Spojené státy se z útoků 11. září 2001, při kterých zemřely na tři tisíce lidí, vzpamatovávají dodnes, jde tak o nejsmrtejnější teroristický útok v lidské historii.⁶¹

Čtyři cestující letadla, která se odchýlila od letišť v severovýchodních Spojených státech směřující do Kalifornie, byla unesena skupinou teroristů al-Káidy. Dvě z letadel American Flight a United Airlines letu 175, narazily do severní a jižní věže komplexu World Trade Center na dolním Manhattanu. Během necelých dvou hodin se obě věže zhroutily. Trosky a výsledné požáry způsobily částečný nebo úplný kolaps všech ostatních budov v komplexu Světového obchodního centra, včetně věže World Trade Center. Třetí letadlo, společnost American Airlines letu 77, narazilo do Pentagonu (velitelství amerického ministerstva obrany), což vedlo k částečnému zhroucení západní strany budovy. Čtvrté letadlo, United Airlines letu 93, zpočátku letělo do Washingtonu DC, ale narazilo do pole v Pensylvánii.⁶²

Zničení Světového obchodního centra a blízké infrastruktury vážně poškodilo ekonomiku města New York a mělo významný dopad na světové trhy. Wall Street byl uzavřen až do 17. září a americké a kanadské civilní vzdušné prostory až do 13. září. Dokončení oprav Světového obchodního centra bylo dokončeno v květnu 2002 a Pentagon byl opraven do jednoho roku. Spojené státy odpověděly zahájením války proti teroru a invazí do Afghánistánu, aby sesadily Taliban, který nesplnil požadavky USA na vyloučení al-Káidy z Afghánistánu a na vydání jejich vůdce Usámy bin Ládina.⁶³

2.5.2 Střední Amerika

2.5.2.1 Mexická drogová válka

Mexické úřady vedou válku proti organizacím zabývajícím se obchodováním s drogami déle než 10 let, ale s omezeným úspěchem. Tisíce Mexičanů, včetně politiků, studentů a novinářů, každý rok v konfliktu umírají. Od zahájení protidrogových kampaní v roce 2006 došlo v zemi k více než třem tisícům vražd. V roce 2018 se dostal počet vražd

⁶¹ https://www.irozhlas.cz/zpravy-svet/11-zari-new-york-teroristicky-utok-vyroci-dvojcata-pentagon_1909110721_zit

⁶² <https://edition.cnn.com/2013/07/27/us/september-11-anniversary-fast-facts/index.html>

⁶³ <https://edition.cnn.com/2013/07/27/us/september-11-anniversary-fast-facts/index.html>

přes 36 000. Tento trend pokračoval i v roce 2019, kdy bylo denně uskutečněno asi 90 vražd.⁶⁴

Následné americké vlády v tomto boji úzce spolupracovaly s Mexikem a poskytly Mexiku miliardy dolarů na modernizaci svých bezpečnostních sil, reformu soudního systému a další investice. Washington se také snažil zastavit příliv nelegálních drog do Spojených států posílením bezpečnosti na své jižní hranici, ačkoli debata rozšířila užitečnost rozšíření tamní fyzické bariéry.⁶⁵

Mexické drogové kartely jsou v neustálém stavu. V průběhu desetiletí se rozrostly, navzájem bojovaly o území. Podle zprávy DEA z roku 2018 jsou kartely, které představují nejvýznamnější hrozbu pro Spojené státy.⁶⁶

„Mexická vláda se snaží situaci řešit a speciální protidrogové oddíly připomínají výzbrojí elitní vojenské jednotky. Stejně jako většina předchozích prezidentů Mexika, i nedávno zvolený prezident Andrés Manuel López Obrador pokračuje ve válce proti drogovým kartelům. Bohužel vrcholná mexická politika je korumpována drogovými penězi a tak bezpečnostní situace v zemi je tak značně nejistá. Policie slaví úspěch jen zřídka, například ten z roku 2011, kdy se jí podařilo lapit drogového bosse a bývalého policistu známého jako El Diego, který měl na svědomí přes patnáct stovek vražd a vedl rozsáhlý kartel ve městě Ciudad Juarez. Největší úspěch policie zaznamenal v roce 2014, kdy byl zadržen Joaquín Guzmán, přezdívaný Prcek. Šéf drogového kartelu Sinaloa byl druhým nejhledanějším člověkem po Usámovi bin Ládinovi. Zároveň je americký časopis Forbes zařadil mezi nejbohatší lidi planety.“⁶⁷

Trump slíbil, že postaví zeď podél celé hranice s Mexikem, z nichž je v současné době oplocena pouze třetina. V lednu 2019 nazval hranici „plynovodem pro obrovské množství nelegálních drog“, což naznačuje, že bariéra by pomohla omezit šíření drog

⁶⁴ <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/v-kolumbii-protestuji-statisice-lidi-duch-obcanske-valky-stale-zije-83292>

⁶⁵ <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/v-kolumbii-protestuji-statisice-lidi-duch-obcanske-valky-stale-zije-83292>

⁶⁶ <https://ekolist.cz/cz/zpravodajstvi/zpravy/ukonceni-obcanske-valky-v-kolumbii-paradoxne-neni-pro-mistni-prales-dobra-zprava1>

⁶⁷ Drogové kartely a drogové války v Mexiku | Desperado.cz. Desperado.cz - cestovatelský magazín pro všechny milovníky cestování [online]. Copyright © 2005 [cit. 05.06.2020]. Dostupné z: <https://desperado.cz/clanek-3363-mexicke-drogove-valky.html>

v USA. Kritici však tvrdí, že administrativa dosáhla jen malého pokroku a pokládají si otázku, zdali má cenu stavět zeď, která bude stát několik miliard dolarů.⁶⁸

V prosinci 2018 oznámila Trumpova administrativa nový program pomoci Mexiku, jehož cílem bylo zastavit nelegální migraci a obchodování s narkotiky. Trump rovněž přislíbil více než 4 miliardy dolarů na podporu bezpečnosti a vytváření pracovních míst v jižním Mexiku. Trump však nadále požadoval, aby Mexiko udělalo více pro to, aby zastavilo vstup drog a migrantů do Spojených států, což v posledních měsících ohrožovalo cla a uzavření hranic. Na oplátku Mexiko vyslalo na ochranu svých hranic 25 000 členů národní stráže. Podle některých odborníků se zvyšuje násilí a snižuje federální kapacita v boji proti kartelům.⁶⁹

2.5.3 Jižní Amerika

2.5.3.1 Fuerzas Bolivarianas de Liberación – Ejército Libertador, (FBL – EL)

Jedná se o partyzánskou organizaci působící ve Venezuele. Jde především o skupiny prohlašující, že bojují za bolívarismus, levicovou jihoamerickou ideologii. Organizace byla vytvořena v roce 1992 pod záštitou levicových a nacionalistických skupin proti možnému vstupu kolumbijských vojenských sil. Ve státě Alto Apure mají více než 4 000 aktivních bojovníků.⁷⁰

2.5.3.1.1 Bolivarian Revolution

Po vzestupu Huga Cháveze organizace FBL (Fuerzas Bolivarianas de Liberación) začala Cháveze plně podporovat. Po jeho zvolení organizace vzrostla o 50 %. FBL také operovalo se spoluúčastí místní vlády zvané **Chavismo**. Federal Research Division v Library of Congress napsalo, že FBL spolupracovalo s levicovou kolumbijskou partyzánskou skupinou Revoluční ozbrojené síly Kolumbijské lidové armády (FARC). Fuerzas Bolivarianas de Liberación bylo také pověřeno bojem proti „zásahu amerických a jiných zahraničních sil“.⁷¹

⁶⁸ <https://www.propublica.org/article/devils-deals-and-the-dea>

⁶⁹ <https://justiceinmexico.org/wp-content/uploads/2019/04/Organized-Crime-and-Violence-in-Mexico-2019.pdf>

⁷⁰ <http://www.semana.com/noticias/articulo/coordinadora-bolivariana-niega-responsabilidad-atentado-contrasedes-diplomaticas-caracas/56653-3>

⁷¹ <http://www.semana.com/noticias/articulo/coordinadora-bolivariana-niega-responsabilidad-atentado-contrasedes-diplomaticas-caracas/56653-3>

Vše vyvrcholilo v roce 2007, kdy byla skupina obviněna knězem v Guasualitu z nábory mladých lidí, aby se stali dětskými vojáky. Ve zprávě The Guardian z roku 2008 se uvádí, že prezident Chávez používal FBL „za účelem obrany vlasti v případě americké invaze“ a že „FARC poskytlo vojenský výcvik bolivariánským osvobozeneckým silám“⁷²

2.5.3.2 Vnitřní konflikt v Peru

Jde o ozbrojený konflikt mezi vládou Peru, komunistickou stranou Peru a Túpac Amaru. Během 20 let trvajícího peruánského konfliktu bylo zabito nebo násilně vyhnáno více než 69 000 lidí. Tisíce dalších byly obětmi mučení, nezákonného zadržení, sexuálního násilí, nuceného nábory a masivního vysídlení. Hlavními obětmi byli domorodí civilisté, žijící v horských andských a amazonských provinciích. Jejich komunity, chycené uprostřed boje mezi povstaleckými silami a vládou, již trpěly chudobou, politickým vyloučením a pronásledováním. Počet mrtvých a zmizelých překonal ztráty všech ostatních válek v moderní peruánské historii.⁷³

Mnoho vysídlených osob se nacházelo v oblastech chudé chudoby. V 90. letech 20. století, kdy se partyzánské a protiválečné strategie přesunuly z venkovských oblastí na městské, se tyto stejné populace znovu ocitly v zajetí smrtelných oddílů. V 21. století zahájilo Peru obtížný úkol znovu nastolení právního státu.⁷⁴

2.5.3.2.1 Vnitřní ozbrojený konflikt v letech 1980–2000

Na konci 60. let profesorem filozofie Abimaelem Guzmánem velmi vzrůstala „Svítící cesta“ (revoluční komunistická strana a politická organizace v Peru hlásící se k marxismu-leninismu), kdy nakonec čítala přes 10 000 bojovníků. Vysílala taktiku „povstání“ a teroristické útoky proti vojenským a civilním cílům ve snaze nahradit peruánskou vládu centralizovaným revolučním režimem. Guzmán byl izolacionista, odmítl sladit své hnutí s cizími mocnostmi nebo dokonce s druhou nejvýznamnější levicovou stranou v Peru, revolučním hnutím Tupac Amaru.⁷⁵

Občanská válka v Peru tedy nebyla pouhým binárním konfliktem mezi vládou a povstaleckými silami. Místo toho více stran bojovalo o kontrolu překrývajících se území

⁷² <https://www.diariocritico.com/noticia/60321/noticias/revelan-que-el-frente-bolivariano-de-liberacion-fbl-recluta-a-menores-en-venezuela.html>

⁷³ <https://www.ictj.org/news/victims-peru-civil-war-still-await-reparations>

⁷⁴ <https://www.ictj.org/news/victims-peru-civil-war-still-await-reparations>

⁷⁵ <http://news.bbc.co.uk/2/hi/americas/3985659.stm>

a volebních obvodů. Tam, kde se věrnost domorodých mas sama o sobě stala vojenským cílem, se domorodí civilisté v Peru ocitli nevyhnutelnými cíli násilí.⁷⁶

2.5.3.2.2 Andy

Vůbec nejhorší násilí bylo soustředěno v andské vysočině, zejména v oblasti Ayachucho, kde partyzánské a vládní síly bojovaly o kontrolu nad domorodým obyvatelstvem. Ze zpráv o lidských právech vyplývá, že násilí páchané na civilistech se stalo každodenní záležitostí. Vládní a polovojenské síly dostaly povolení k mučení a sexuálního zneužívání, a dokonce k masakru celých vesnic. Jeden takový masakr v blízkosti vesnice ACCOMAR zabil 69 civilistů, včetně dětí a starších lidí.⁷⁷

V červenci 2001 byla svolána komise (CVR), která měla za úkol vyšetřovat případy porušování lidských práv, ke kterým došlo v letech 1980 až 2000. Závěrečná zpráva CVR, zveřejněná v srpnu 2003, zjistila, že kombinované povstalecké a protipovstalecké násilí způsobilo úmrtí 69 000 nevinných lidí. Většina z těchto obětí byla původními civilisty.⁷⁸

2.5.3.3 Kolumbijský konflikt

Občanský konflikt v Kolumbii je jeden z nejděsivějších v posledních 100 letech. Při tomto konfliktu zemřelo přes 220 000 lidí, 25 000 zmizelo a 5,7 milionu bylo vysídleno. Mírový proces mezi vládou a vůdci Kolumbijských revolučních ozbrojených sil (FARC), zastavil násilí v roce 2016 po více než 50 letech. Proces čelí mnoha výzvám, včetně širokého veřejného zájmu. Podporovatelé mírové dohody však doufají, že počáteční fáze demobilizace, které již probíhají, povedou k udržitelnému míru.⁷⁹

Ozbrojený konflikt v Kolumbii oficiálně začal v roce 1964 vytvořením dvou samostatných partyzánských skupin, FARC a ELN. Násilí v Kolumbii však začalo již dávno. V roce 1948 dochází k zavraždění liberálního politika a zájemce o prezidentský úřad Jorgeho Gaitána.⁸⁰

I když vše začalo jako populární vzpoura, konflikt La Violencia byl právě pod taktovkou liberálních a konzervativních statkářských elit, za účelem podporovat jejich vlastní politické a ekonomické zájmy. V roce 1958 se obě strany se dohodly, aby byly boje

⁷⁶ <http://news.bbc.co.uk/2/hi/americas/3985659.stm>

⁷⁷ <https://www.ictj.org/news/victims-peru-civil-war-still-await-reparations>

⁷⁸ <https://www.ictj.org/news/victims-peru-civil-war-still-await-reparations>

⁷⁹ <https://www.valka.cz/14560-Nestatni-konflikt-v-Kolumbii>

⁸⁰ <https://www.valka.cz/14560-Nestatni-konflikt-v-Kolumbii>

zastaveny. Dohoda zajistila vyloučení všech ostatních politických stran z politického systému.⁸¹

2.5.3.3.1 Partyzánská válka

V souvislosti s pokračujícím násilím během 50. let se rolníci začali organizovat v řadě chráněných a udržovaných oblastí na jihu země. Pozemková elita se však snažila pokračovat ve svém rozšiřování a tlačila na vládu, aby podnikla kroky proti těmto zónám výjimečně označovaným jako „nezávislé republiky“. V roce 1964 byla zahájena operace Marquetalia proti hlavní autonomní zóně stejného jména. Když se jednotky po intenzivní bitvě mohly konečně dostat do vesnice, byli bojovníci dávno pryč. Přerabovali svou strategii a začali bojovat jako partyzánská armáda. V roce 1966 se tato partyzánská armáda oficiálně stala revolučními ozbrojenými silami Kolumbie (FARC).⁸²

Ve stejném roce, kdy kolumbijská armáda zahájila svůj útok v Marquetálii, se skupina studentů inspirující kubánskou revolucí a revoluční filozofií Che Guevary, vrátila z Kuby a vytvořila Armádu národního osvobození (ELN). V roce 1965 byl zahájen první útok v Simacotě, kde byl distribuován leták Simacota Manifesto, který vyzval „konzervativní a liberální masy, aby se spojily a porazily oligarchii obou stran“.⁸³

V roce 1997 se nesourodé, ale překrývající se polovojenské skupiny spojily do jedné národní struktury zvané Sebeobrané síly Kolumbie (AUC). Toto období bylo nejintenzivnější z hlediska porušování lidských práv, když se polovojenské jednotky rozšířily po celé zemi.⁸⁴

V roce 2002 se Álvaro Uribe stal prezidentem na pozadí kampaně slibující tvrdý přístup k partyzánům. Představil svou ochrannou známku Demokratická bezpečnostní politika, která vedla jak k zesílené militarizaci země, tak ke zvýšenému porušování lidských práv. V demobilizačním procesu v roce 2005 se polovojenské struktury reorganizovaly do nových nesourodých skupin.⁸⁵

Kolumbijský ozbrojený konflikt byl přímým důsledkem hluboce zakořeněného sociálního a politického konfliktu. Přes obrovské přírodní bohatství žije velké množství Kolumbijců v chudobě. Tato chudoba je zvláště soustředěna ve venkovských oblastech.

⁸¹ <https://www.valka.cz/14560-Nestatni-konflikt-v-Kolumbij>

⁸² <https://www.theguardian.com/world/2016/jun/23/colombia-timeline-farc-civil-war-peace>

⁸³ <https://www.theguardian.com/world/2016/jun/23/colombia-timeline-farc-civil-war-peace>

⁸⁴ <https://www.ictj.org/sites/default/files/ICTJ-Colombia-Conflict-Facts-2009-English.pdf>

⁸⁵ <https://www.ictj.org/sites/default/files/ICTJ-Colombia-Conflict-Facts-2009-English.pdf>

Zatímco 30 % žije pod hranicí chudoby v městské Kolumbii, ve venkovských regionech tento počet stoupá na 65 %.⁸⁶

V celé kolumbijské historii byly možnosti, jak tuto sociální nerovnost řešit prostřednictvím politického systému, jenž byl bráněn systematickým politickým násilím. Za účelem ochrany politického a ekonomického stavu byly zaměřeny opoziční strany, progresivní politická hnutí a komunitní aktivisté. Reakcí na tuto situaci byly partyzánské organizace a ozbrojený konflikt jakožto přímým důsledkem nezodpovězeného sociálního a politického konfliktu.⁸⁷

2.5.4 Vlastní názor

I přesto, že od Druhé světové války uplynulo více jak 75 let, na světě není ani zdaleka „mír“. Nejvíce zarážející na Americkém kontinentu pro nás bylo 11. září. Byli jsme sice ještě malí a tento teror jsme si ani uvědomovat nemohli, ale z vyprávění blízkých z toho jde opravdu mráz po zádech. Kéž bychom se alespoň trochu dokázali vcítit do srdcí těch, kteří přišli skrze tento teroristický útok o své blízké. Důležité však je, aby se už nikdy nic podobného neopakovalo.

V Americe se toho za posledních několik let událo opravdu hodně, ať už se bavíme o konfliktu v Peru, kde byli tamní obyvatelé obětmi mučení, nezákonného zadržování, sexuálního násilí aj., konfliktu v Kolumbii, ve které mimo jiné bylo pozastaveno násilí až v roce 2016 či Mexické drogové válce.

⁸⁶ <https://www.ictj.org/sites/default/files/ICTJ-Colombia-Conflict-Facts-2009-English.pdf>

⁸⁷ <https://www.ictj.org/sites/default/files/ICTJ-Colombia-Conflict-Facts-2009-English.pdf>

Závěr

Dostali jsme se až k samotnému závěru naší seminární práce. Lze rozhodně říct, že válečných konfliktů ve světě nebylo a není málo a celosvětový mír lidstvo v příštích několika letech asi nečeká. Válečné konflikty nejsou dobré, přinášejí bídu, chudobu, společenskou nestabilitu a jiné problémy. I přestože mají stejný princip, v mnohém se liší.

Války mohou být vedeny z různých důvodů, příčinou k nim může být etnické složení daného území. Některé národy se prostě nemají navzájem rády. Náboženství jako důvod k válce také není ojedinělé. Často jde také o pouhý zisk. Existencí mnoha mírových a spojeneckých organizací a snahou zabránit novým válkám, konflikty dostaly novou podobu. V souvislosti dnešními konflikty budeme hovořit o postmoderní válce. Válka za celou svoji historii udělala velkou evoluci, co se týče formy, kterou vedena.

Válka by se dala přirovnat k sudu se střelným prachem, prach se v sudu hromadí, je prakticky neškodný, než přijde klidně i malá jiskra. Za vznikem války často stojí nevyřešené problémy z minulosti, poté stačí klidně i drobná záminka. To se nyní projevilo např. ve Spojených státech amerických. Současné protesty nejsou reakcí jen na jeden policejní zákrok, ale na dlouhodobý problém. Pokojné protesty tento problém chtějí řešit, rabování obchodů má ovšem jiný cíl, cíl, který není moc pozitivní. Násilí a rabování v ulicích způsobuje škody a přináší mnoho negativních vlivů.

Spory se dají řešit i mírovou a diplomatickou cestou. Bez násilí! Násilí není dobré! Ano, k obraně je někdy třeba použít násilí, proto také mají státy armády. Armáda ČR se účastní zahraničních misí, možná se to může jevit zbytečné, ta válka je přece daleko ... I přesto, že válka je daleko od nás, má účast těchto jednotek vliv na i na náš mír.

Historii se učíme také proto, abychom se poučili z minulých chyb. Nemusíme znát do detailu historii válečných konfliktů v Jižní Americe, ale bylo by dobré, abychom znali svoji historii! Historie je totiž součástí naší identity a svoji identitu je třeba znát!

Velmi pěkná a promyšlená práce!

1**Chalupová

Přílohy

88

Obrázek č. 1: Nástupnické státy Jugoslávie

89

Obrázek č. 2: Válka na východní Ukrajině

⁸⁸ <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/1256160-sbohem-a-satecek-rekly-lublan-a-zahreb-belehradu>

⁸⁹ <https://zpravy.aktualne.cz/zahranici/je-to-valka-v-evrope-nejen-na-ukrajine-mir-nebude-bez-vcacen/r~28a75b1c4ffa11ea8776ac1f6b220ee8/>

90

Obrázek č. 3: Občanská válka v Súdánu

91

Obrázek č. 4: Armáda ČR v Afganistánu

⁹⁰ <http://e-politics.cz/obcanska-valka-v-jiznim-sudanu-priciny-a-dusledky-3-cast/>

⁹¹ <http://www.munimedia.cz/prispevek/cesti-vojaci-v-afghanistanu-dostanou-balicky-od-lidi-kteri-si-vazi-jejich-prace-11279/>

92

Obrázek č. 5: Válka v Iráku

93

Obrázek č. 6: Teroristický útok na Světové obchodní centrum 11. září 2001

⁹² <http://www.phatbeatz.cz/valka-v-iraku-varovani-pro-budoucnost>

⁹³ <https://www.novinky.cz/zahranicni/amerika/clanek/fyzici-zpochybnuji-vysetrovani-padu-dvojcat-z-11-zari-40007281>

94

Obrázek č. 7: Mexická drogová válka

95

Obrázek č. 8: Kolumbijský konflikt

⁹⁴ https://www.idnes.cz/zpravy/zahranicni/mexiko-dekriminalizace-drog-valka-proti-drogam-kartely-obrador.A190518_094602_zahranicni_baje

⁹⁵ <https://www.securityoutlines.cz/nestatni-konflikt-v-kolumbij/>

Poznámkový aparát

- ¹ <https://www.mvcr.cz/clanek/valka.aspx>
- ² <https://www.fsps.muni.cz/inovace-SEBS-ASEBS/elearning/strelba/historie>
- ³ <https://cs.wikipedia.org/wiki/V%C3%A1lka>
- ⁴ https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/V%C3%A1lka_n%C3%A1bo%C5%BEensk%C3%A1
- ⁵ <https://www.dejepis.com/ucebnice/americka-obcanska-valka-sever-proti-jihu/>
- ⁶ ŠEDIVÝ, J. Myšlení o válce na sklonku 20. století [online]. s. 76-84 [cit. 2020-06-05]. Dostupné z: <https://mv.iir.cz/article/view/1249/1297>
- ⁷ Tentýž zdroj
- ⁸ Anexe – připojení, obsazení
- ⁹ <https://www.studentsummit.cz/wp-content/uploads/2019/02/PSS-Krymsk%C3%A1-krize-UNSC.pdf>
- ¹⁰ <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/3048866-konflikt-na-ukrajine-je-evropska-valka-podminkou-miru-je-vcraceni-uzemi-rekl-zelenskyj>
- ¹¹ <https://special.novinky.cz/jugoslavie2/>
- ¹² <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/2048530-valka-v-bosne-a-hercegovine-vzala-sto-tisic-zivotu-jizvy-nejsou-zhojeny-ani-po-25>
- ¹³ Tentýž zdroj
- ¹⁴ <https://www.valka.cz/12345-Nahled-do-historie-Kosova>
- ¹⁵ Separatismus – snaha o oddělení
- ¹⁶ <https://www.mundo.cz/makedonie/historie>
- ¹⁷ <http://www.zemepis.com/kntafriky.php>
- ¹⁸ Tentýž zdroj
- ¹⁹ https://www.idnes.cz/zpravy/zahranicni/biafra-nigerie-valka-vyroci.A170704_100937_zahranicni_aha
- ²⁰ Tentýž zdroj
- ²¹ Tentýž zdroj
- ²² <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/1715070-stane-se-z-burundi-nova-rwanda-podle-pozorovatele-je-zeme-na-pokraji-genocidy>
- ²³ <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/1715070-stane-se-z-burundi-nova-rwanda-podle-pozorovatele-je-zeme-na-pokraji-genocidy>
- ²⁴ <https://www.invia.cz/republika-kongo/>
- ²⁵ <https://www.valka.cz/14541-Konflikt-v-Demokraticke-republice-Kongo>
- ²⁶ <https://www.valka.cz/14541-Konflikt-v-Demokraticke-republice-Kongo>
- ²⁷ <https://www.national-geographic.cz/clanky/v-sierra-leone-uz-neni-valecna-minulost-videt-zbidacena-zeme-se-zveda-ze-dna.html>
- ²⁸ Tentýž zdroj
- ²⁹ Tentýž zdroj
- ³⁰ <https://www.valka.cz/14543-Konflikty-v-Angole-a-DRC>
- ³¹ <http://africkyportal.cz/clanky/konflikt-v-somalsku>
- ³² <https://www.stoplusjednicka.cz/alzirsko-v-zajeti-minulosti>
- ³³ <https://desperado.cz/clanek-1567-alzirsko-nejnebezpecnejsi-misto-na-svete-pro-turisty.html>
- ³⁴ https://www.denik.cz/ze_sveta/konec-dvacetilete-valky-etiopie-a-eritrea-podepsaly-mirovou-smlouvu-20180917.html
- ³⁵ <https://archiv.ihned.cz/c1-66738860-osmnact-let-valky-v-afghanistanu>
- ³⁶ Tentýž zdroj
- ³⁷ Tentýž zdroj
- ³⁸ Tentýž zdroj
- ³⁹ <http://srilankabezpecnost.blogspot.com>
- ⁴⁰ Tentýž zdroj
- ⁴¹ <http://www.kct-tabor.cz/gymta/OhniskaSvetovychKonfliktu/SriLanka/index.htm>
- ⁴² Tentýž zdroj
- ⁴³ Tentýž zdroj
- ⁴⁴ <http://www.kct-tabor.cz/gymta/OhniskaSvetovychKonfliktu/Indonesie/index.htm>
- ⁴⁵ Tentýž zdroj
- ⁴⁶ Tentýž zdroj
- ⁴⁷ <http://www.kct-tabor.cz/gymta/OhniskaSvetovychKonfliktu/Irak/index.htm>
- ⁴⁸ Tentýž zdroj
- ⁴⁹ Tentýž zdroj

⁵⁰ <http://www.kct-tabor.cz/gymta/OhniskaSvetovychKonfliktu/Irak/index.htm>

⁵¹ <http://www.kct-tabor.cz/gymta/OhniskaSvetovychKonfliktu/IzraelPalestina/>

⁵² Tentýž zdroj

⁵³ http://cs.wikipedia.org/wiki/Prvn%C3%AD_%C4%8De%C4%8Densk%C3%A1_v%C3%A1lka

⁵⁴ Tentýž zdroj

⁵⁵ <http://wiki.aktualne.centrum.cz/korea-konflikt-kldr/>

⁵⁶ <https://www.encyclopediaofmigration.org/syrska-obcanska-valka/>

⁵⁷ Tentýž zdroj

⁵⁸ Občanská válka v Sýrii (přehled) - Encyklopedie Migrace. Encyklopedie Migrace - Encyklopedie Migrace [online]. Dostupné z: <https://www.encyclopediaofmigration.org/syrska-obcanska-valka/>

⁵⁹ <https://www.france24.com/en/20190927-bougainville-set-to-hold-long-awaited-independence-referendum>

⁶⁰ https://www.irozhlas.cz/zpravy-svet/11-zari-new-york-teroristicky-utok-vyroci-dvojcata-pentagon_1909110721_zit

⁶¹ https://www.irozhlas.cz/zpravy-svet/11-zari-new-york-teroristicky-utok-vyroci-dvojcata-pentagon_1909110721_zit

⁶² <https://edition.cnn.com/2013/07/27/us/september-11-anniversary-fast-facts/index.html>

⁶³ <https://edition.cnn.com/2013/07/27/us/september-11-anniversary-fast-facts/index.html>

⁶⁴ <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/v-kolumbii-protestuji-statisice-lidi-duch-obcanske-valky-stale-zije-83292>

⁶⁵ <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/v-kolumbii-protestuji-statisice-lidi-duch-obcanske-valky-stale-zije-83292>

⁶⁶ <https://ekolist.cz/cz/zpravodajstvi/zpravy/ukonceni-obcanske-valky-v-kolumbii-paradoxne-neni-pro-mistni-prales-dobra-zprava>

⁶⁷ Drogové kartely a drogové války v Mexiku | Desperado.cz. Desperado.cz - cestovatelský magazín pro všechny milovníky cestování [online]. Copyright © 2005 [cit. 05.06.2020]. Dostupné z: <https://desperado.cz/clanek-3363-mexicke-drogove-valky.html>

⁶⁸ <https://www.propublica.org/article/devils-deals-and-the-dea>

⁶⁹ <https://justiceinmexico.org/wp-content/uploads/2019/04/Organized-Crime-and-Violence-in-Mexico-2019.pdf>

⁷⁰ <http://www.semana.com/noticias/articulo/coordinadora-bolivariana-niega-responsabilidad-atentado-contra-sedes-diplomaticas-caracas/56653-3>

⁷¹ <http://www.semana.com/noticias/articulo/coordinadora-bolivariana-niega-responsabilidad-atentado-contra-sedes-diplomaticas-caracas/56653-3>

⁷² <https://www.diariocritico.com/noticia/60321/noticias/revelan-que-el-frente-bolivariano-de-liberacion-fbl--recluta-a-menores-en-venezuela.html>

⁷³ <https://www.ictj.org/news/victims-peru-civil-war-still-await-reparations>

⁷⁴ <https://www.ictj.org/news/victims-peru-civil-war-still-await-reparations>

⁷⁵ <http://news.bbc.co.uk/2/hi/americas/3985659.stm>

⁷⁶ <http://news.bbc.co.uk/2/hi/americas/3985659.stm>

⁷⁷ <https://www.ictj.org/news/victims-peru-civil-war-still-await-reparations>

⁷⁸ <https://www.ictj.org/news/victims-peru-civil-war-still-await-reparations>

⁷⁹ <https://www.valka.cz/14560-Nestatni-konflikt-v-Kolumbii>

⁸⁰ <https://www.valka.cz/14560-Nestatni-konflikt-v-Kolumbii>

⁸¹ <https://www.valka.cz/14560-Nestatni-konflikt-v-Kolumbii>

⁸² <https://www.theguardian.com/world/2016/jun/23/colombia-timeline-farc-civil-war-peace>

⁸³ <https://www.theguardian.com/world/2016/jun/23/colombia-timeline-farc-civil-war-peace>

⁸⁴ <https://www.ictj.org/sites/default/files/ICTJ-Colombia-Conflict-Facts-2009-English.pdf>

⁸⁵ <https://www.ictj.org/sites/default/files/ICTJ-Colombia-Conflict-Facts-2009-English.pdf>

⁸⁶ <https://www.ictj.org/sites/default/files/ICTJ-Colombia-Conflict-Facts-2009-English.pdf>

⁸⁷ <https://www.ictj.org/sites/default/files/ICTJ-Colombia-Conflict-Facts-2009-English.pdf>

⁸⁸ <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/1256160-sbohem-a-satecek-rekly-lublan-a-zahreb-belehradu>

⁸⁹ <https://zpravy.aktualne.cz/zahranici/je-to-valka-v-evrope-nejen-na-ukrajine-mir-nebude-bez-vracen/r~28a75b1c4ffa11ea8776ac1f6b220ee8/>

⁹⁰ <http://e-politics.cz/obcanska-valka-v-jiznim-sudanu-priciny-a-dusledky-3-cast/>

⁹¹ <http://www.munimedia.cz/prispevek/cesti-vojaci-v-afghanistanu-dostanou-balicky-od-lidi-kteri-si-vazi-jejich-prace-11279/>

⁹² <http://www.phatbeatz.cz/valka-v-iraku-varovani-pro-budoucnost>

⁹³ <https://www.novinky.cz/zahranicni/amerika/clanek/fyzici-zpochybnuji-vysetrovani-padu-dvojcat-z-11-zari-40007281>

⁹⁴ https://www.idnes.cz/zpravy/zahranicni/mexiko-dekriminalizace-drog-valka-proti-drogam-kartely-obrador.A190518_094602_zahranicni_baje

⁹⁵ <https://www.securityoutlines.cz/nezstatni-konflikt-v-kolumbii/>

Seznam použité literatury a internetových zdrojů

- <https://www.mvcr.cz/clanek/valka.aspx> (2020-6-5)
- <https://www.fsps.muni.cz/inovace-SEBS-ASEBS/elearning/strelba/historie> (2020-6-5)
- <https://cs.wikipedia.org/wiki/V%C3%A1lka> (2020-6-5)
- https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/V%C3%A1lka_n%C3%A1bo%C5%BEensk%C3%A1 (2020-6-5)
- <https://www.dejepis.com/ucebnice/americka-obcanska-valka-sever-proti-jihu/> (2020-6-5)
- ŠEDIVÝ, J. Myšlení o válce na sklonku 20. století [online]. s. 76-84 [cit. 2020-06-05].
- <https://mv.iir.cz/article/view/1249/1297> (2020-6-5)
- <https://www.studentsummit.cz/wp-content/uploads/2019/02/PSS-Krymsk%C3%A1-krize-UNSC.pdf> (2020-6-5)
- <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/3048866-konflikt-na-ukrajine-je-evropska-valka-podminkou-miru-je-vraceni-uzemi-rekl-zelenskyj>
- <https://special.novinky.cz/jugoslavie2/> (2020-6-5)
- <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/2048530-valka-v-bosne-a-hercegovine-vzala-sto-tisic-zivotu-jizvy-nejsou-zhojeny-ani-po-25>
- <https://special.novinky.cz/jugoslavie2/> (2020-6-5)
- <https://www.valka.cz/12345-Nahled-do-historie-Kosova> (2020-6-5)
- <https://www.mundo.cz/makedonie/historie> (2020-6-5)
- <http://www.zemepis.com/kntafriky.php> (2020-6-5)
- https://www.idnes.cz/zpravy/zahranicni/biafra-nigerie-valka-vyroci.A170704_100937_zahranicni_aha (2020-6-5)
- <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/1715070-stane-se-z-burundi-nova-rwanda-podle-pozorovatelu-je-zeme-na-pokrajich-genocidy> (2020-6-5)
- <https://www.invia.cz/republika-kongo/>
- <https://www.valka.cz/14541-Konflikt-v-Democraticke-republice-Kongo> (2020-6-5)
- <https://www.national-geographic.cz/clanky/v-sierra-leone-uz-neni-valecna-minulost-videt-zbidacena-zeme-se-zveda-ze-dna.html> (2020-6-5)
- <https://www.valka.cz/14543-Konflikty-v-Angole-a-DRC>
- <http://africkyportal.cz/clanky/konflikt-v-somalsku> (2020-6-5)
- <https://www.stoplusjednicka.cz/alzirsko-v-zajeti-minulosti> (2020-6-5)
- <https://desperado.cz/clanek-1567-alzirsko-nejnebezpecnejsi-misto-na-svete-pro-turisty.html> (2020-6-5)
- https://www.denik.cz/ze_sveta/konec-dvacetilete-valky-etioapie-a-eritrea-podepsaly-mirovou-smlouvu-20180917.html (2020-6-5)
- <https://archiv.ihned.cz/c1-66738860-osmnact-let-valky-v-afghanistanu> (2020-6-5)
- <http://srlankabezpecnost.blogspot.com> (2020-6-5)
- <http://www.kct-tabor.cz/gymta/OhniskaSvetovychKonfliktu/SriLanka/index.htm> (2020-6-5)
- <http://www.kct-tabor.cz/gymta/OhniskaSvetovychKonfliktu/Indonesie/index.htm>
- <http://www.kct-tabor.cz/gymta/OhniskaSvetovychKonfliktu/Irak/index.htm> (2020-6-5)
- <http://www.kct-tabor.cz/gymta/OhniskaSvetovychKonfliktu/IzraelPalestina/> (2020-6-5)
- http://cs.wikipedia.org/wiki/Prvn%C3%AD_%C4%8De%C4%8Densk%C3%A1_v%C3%A1lka (2020-6-5)
- <http://wiki.aktualne.centrum.cz/korea-konflikt-kldr/> (2020-6-5)
- <https://www.encyclopediaofmigration.org/syrska-obcanska-valka/> (2020-6-5)
- Tentýž zdroj (2020-6-5)
- Občanská válka v Sýrii (přehled) - Encyklopedie Migrace. Encyklopedie Migrace - Encyklopedie Migrace [online]. Dostupné z: <https://www.encyclopediaofmigration.org/syrska-obcanska-valka/> (2020-6-5)
- <https://www.france24.com/en/20190927-bougainville-set-to-hold-long-awaited-independence-referendum> (2020-6-5)

https://www.irozhlas.cz/zpravy-svet/11-zari-new-york-teroristicky-utok-vyroci-dvojcata-pentagon_1909110721_zit (2020-6-5)

<https://edition.cnn.com/2013/07/27/us/september-11-anniversary-fast-facts/index.html> (2020-6-5)

<https://www.seznamzpravy.cz/clanek/v-kolumbii-protestuji-statisice-lidi-duch-obcanske-valky-stale-zije-83292> (2020-6-5)

<https://ekolist.cz/cz/zpravodajstvi/zpravy/ukonceni-obcanske-valky-v-kolumbii-paradoxne-neni-pro-mistni-prales-dobra-zprava1> (2020-6-5)

Drogové kartely a drogové války v Mexiku | Desperado.cz. Desperado.cz - cestovatelský magazín pro všechny milovníky cestování [online]. Copyright © 2005 [cit. 05.06.2020]. Dostupné z: <https://desperado.cz/clanek-3363-mexicke-drogove-valky.html> (2020-6-5) _____ <https://www.propublica.org/article/devils-deals-and-the-dea> (2020-6-5)

<https://justiceinmexico.org/wp-content/uploads/2019/04/Organized-Crime-and-Violence-in-Mexico-2019.pdf> (2020-6-5)

<http://www.semana.com/noticias/articulo/coordinadora-bolivariana-niega-responsabilidad-atentado-contrasedes-diplomaticas-caracas/56653-3> (2020-6-5)

<https://www.diariocritico.com/noticia/60321/noticias/revelan-que-el-frente-bolivariano-de-liberacion-fbl--recluta-a-menores-en-venezuela.html> (2020-6-5)

<https://www.ictj.org/news/victims-peru-civil-war-still-await-reparations> (2020-6-5)

<http://news.bbc.co.uk/2/hi/americas/3985659.stm> (2020-6-5)

<https://www.ictj.org/news/victims-peru-civil-war-still-await-reparations> (2020-6-5)

<https://www.theguardian.com/world/2016/jun/23/colombia-timeline-farc-civil-war-peace> (2020-6-5)

<https://www.ictj.org/sites/default/files/ICTJ-Colombia-Conflict-Facts-2009-English.pdf> (2020-6-5)

<https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/1256160-sbohem-a-satecek-rekly-lublan-a-zahreb-belehradu>

<https://zpravy.aktualne.cz/zahranici/je-to-valka-v-evrope-nejen-na-ukrajine-mir-nebude-bez-vracen/r~28a75b1c4ffa11ea8776ac1f6b220ee8/> (2020-6-5)

<http://e-politics.cz/obcanska-valka-v-jiznim-sudanu-priciny-a-dusledky-3-cast/> (2020-6-5)

<http://www.munimedia.cz/prispevek/cesti-vojaci-v-afghanistanu-dostanou-balicky-od-lidi-kteri-si-vazi-jejich-prace-11279/> (2020-6-5)

<http://www.phatbeatz.cz/valka-v-iraku-varovani-pro-budoucnost>

<https://www.novinky.cz/zahranicni/amerika/clanek/fyzici-zpochybnuji-vysetrovani-padu-dvojcat-z-11-zari-40007281> (2020-6-5)

https://www.idnes.cz/zpravy/zahranicni/mexiko-dekriminalizace-drog-valka-proti-drogam-kartely-obrador.A190518_094602_zahranicni_baje (2020-6-5)

<https://www.securityoutlines.cz/nestatni-konflikt-v-kolumbii/> (2020-6-5)